

προδιαγραφαί, αἰ. (=προσχεδιάσματα.) 'Ακρ. 13 Νο. 90. — Κωστ. Παλαμ. ἐν «'Εφ.» 10 Μαρτ. 92. — Π. Μπουμπουλής ἐν 'Εστ. ἐφ. 10 Σεπτ. 96.

προδιαθέσιμος, 2. (ὄργανισμός.) Λ. Ζορπάνος ἐν Παλιγ. 28 Μαρτ. 91. — Ἰσως ὀρθότερον θὰ ἐλέγετο προδιαθέσιμος ἢ προδιαθετικός. ἴδε τὸ ἐξῆς.

προδιαθετικός, 3. (μέσα. αἷτια. ἀφορμαί.) Εὐγ. Βούλγ. — Ν. Κοριτζ. 53. — Σπυρ. Κανέλ. — Θ. Λιβ. 90. — Α. Τσίλιος 90. — Νέον πνεῦμα, Νο. 93.

προδιαθέτω. Εὐγ. Βούλγ. — Μ. Χουρμ. 39. — Ν. Σπηλ. — Διατητ. παραγγέλυ. Ἰατροσυνεδρίου 51. — Σπ. Τρικούπ. 60. — Ἰω. Περδάν. 64: προδιετέθη. — Αγ. Βλ. λ. 71.

προδιαθρυλλέω-ῶ. Εὐγ. Βούλγ.

προδιακηρύττω. Κ. Οἰκ.

προδιαλαλεῖν. προδιαλαληθέν. Πρωτὰ 97.

προδιαλεκτικός, 3. (ἐποχὴ γλώσσης.) Γ. Ν. Τσερέπ. 91.

προδιαλεκτικῶς. Γ. Ν. Τσερέπ. 91.

προδιανέμω. Ν. Δούκ.

προδιαπέρρασις, ἡ. 'Αθ. Σακελ. Λεξ. ἐν ἔρμ.

προδιαπρέπω. Διον. Κόνταρης, 747.

προδιαπυρόω-ῶ. 'Αν. Κ. Δαμβ. 85.

προδιαρῥυθμιζώ. 'Εφ.

προδιασαλπίζειν. προδιασαλπιζόμενος. Πρωτὰ 19 Νο 98.

προδιασαφηνίζω. Δ. Ν. Βερν.

προδιάσκεψις, ἡ. 'Αγ. Βλ. λ. 97.

προδιάστερα ὀνόματα κύρια συντεταγμένα οἷον * * Π, ὅπως ἐν ἐφημερίσιν ὑπὸ ἄρθρα πολλάκις ὑπογράφονται. «'Αλήθεια» 'Αθηνῶν.

προδιατελέω-ῶ. Κ. Παπαρ. — προδιατελέσας. μτχ. 'Ακρ. 12 Αὐγ. 95.

προδιατρέξαντα, τά. πρότερον συμβάντα, γινόμενα. 'Εφ. Αὐγ. 92. — Οὕτω ἐγράφη πολλαχού καὶ τὸ τὰ διατρέχοντα. τὸ δὲ τί τρέχει, τί ἔτρεξε. συννότατον.

προδιατριβή, ἡ. Εὐγ. Βούλγ. 766. — 'Αδ. Κορ.

προδιατυμπανίζω. «'Εφ.» 29 Μαρτίου 94.

προδιαφημιζώ. Εὐγ. Βούλγ. — Πρωτὰ 16 Μαΐου 97.

προδιαφήμισις, ἡ. Πρωτὰ 25 Νο. 96.

«**Προδιδασκτικὸν** τῶν γραμμάτων.» ὄν. βιβλίου Φραγκίσκου Μιχαλόβιτς, ἐν 'Ερμουπόλει, 41.

« **προδιδασκορικῆ**, ἤτοι αἰνέσιμος διὰ τριβή.» Κ. Ἀσώπ. 58 καὶ 62.

προδιδασκαλία, ἡ. 'Ακρ. 14 Μαρτ. 90.

προδιδασχῆ, ἡ. 'Αδ. Κορ. 11.

προδιηγείρω. Θ. 'Αφεντ. 76.

προδιηγροῖσι, ἡ. Θ. 'Αφεντ. 75.

προδιεκροή, ἡ. 'Αθ. Σακελ. λ. ἐν ἔρμ.

προδιενεργέω-ῶ. Δ. Ν. Βερν. 66.

προδιευθετέω-ῶ. 'Αθ. Σακελ. λ. ἐν ἔρμ. τοῦ ἀρχαίου προδιεθετέω.

προδιευθέτησις, ἡ. 'Ακρ. 26 Σεπτ. 91.

προδιευθύνω. 'Αθ. Σακελ. λ. ἐν ἔρμ.

προδικαιολόγω. Δ. Ν. Βερν. 60.

προδικαιολογέω-ῶ. Α. Ν. Γιάνναρ. ἐν «'Εφ.» 18 Σεπτ. 87.

προδικαστικός, 3. (ζήτημα. ἀπόφασις.) 'Ελ. κώδ. — Γ. Φέδερ 46. — Θ. Γ. 'Ορφ. 58. — Ν. Κοντ. λ. 89. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

προδικαστικῶς. 'Ελ. κώδ. — Ν. Κοντ. λ. 89.

προδιοδεύω τι. Θ. 'Αφεντ. 76.

προδιορατικότης, ἡ. 'Ελλάς 17 Ἰανουαρ. 94.

προδιοργανίζω. 'Εγγραφ. φιλικ. 'Εταιρίας, 20. — Ν. Δ. ἐν Πανδ. 15 Αὐγ. 65. — 'Εν τῷ Μιχ. 'Ακομινάτῳ εὐρηται τὸ προδιοργανίζω.

προδιορθωτέος, 3. Στ. Καραθεοδ.

προδιπαππος, ὁ. Ἰταλ. atavo. Λεξ. νομοτεχν. 40.

προδοσχιλιότης, 2. 'Ακρ. 23 Φεβρ. 93.

προδοῦγραίνω. Θ. 'Αφεντ. 76.

προδοκίμασις, ἡ. Α. Ν. Πετσάλ. ἐν 'Ακρ. 9 Νο. 94. — 'Αστὺ 26 Φεβρ. 96.

προδοκίμαστικός, 3. 'Αστὺ 19 Φεβρ. 96. — Σπ. Λάμπρ. ἐν 'Ακρ. 13 Ἰανουαρίου 97.

προδοκίμοι χρόνοι. οἱ. Γερμ. vorklassische Zeiten. Γ. Ν. Χατζιδ. 95, ἐν 'Αθηνῶς τόμ. ζ'.

προδότηρια, τά. 'Ακρ. 21 Δεκ. 86 καὶ 8 Ἰαν. 92.

προδοσιοφῶδοι ἄνθρωποι. φοβούμενοι προδοσίαν. 'Ακρ. 30 Ἰαν. 98.

προδοτικότης, ἡ. 'Εστ. 26 Ἀπρ. 92.

προδοτολογεῖν. λέγειν τι περὶ προδοσίας ἢ προδοτῶν προδοτολογούντες ἐν τῷ στρατοδικεῖω. 'Ακρ. 19 Ἰουν. 95.

προδοτολογία ἡ τῶν πολιτευομένων ἐλεγκτικὴ πρὸς ἀλλήλους. 'Ακρ. 10 Δεκεμ. 97.

προδοτοποιός, 2. (στάσις. φατρία.) 'Αθ. 'Ροντ. 89.

προδότηρια, ἡ. Ἰ. Πολυλ. 59.

